

ag en Grundlovsfest er jo en politisk Fest (Indenrigsministeren [Jørgensen]): Ja, til politiske Foreninger siger man Nej!) Det glæder mig, at den højtærede Minister siger Nej ved alle flige Lejligheder, for saa har jeg da ikke været den eneste, som den højtærede Minister har sagt Nej til. — Den højtærede Minister siger dernæst, at naar man ikke absolut vil farve — og han mente endog saa farve med en saadan Farve, som falbt af, naar den kom i Vand — saa burde Ordføreren have paastønnet de Foranstaltninger, som Ministeren har truffet til Fremme af Trafikken og navnlig til Fremme af Forbindelsen med vort sydlige Naboland. Ja, det vilde jeg overmaade gerne have gjort, men den højtærede Minister maa virkelig tillade mig, han er noget vanskelig at gøre til Maade paa dette Punkt. Jeg udtalte i Forgaars en alvorlig ment Anerkendelse til den højtærede Minister, fordi han har efter sig selv møder med dette Lovforslag her i Rigsdagen, og den siger den højtærede Minister i Dag — saaledes har jeg i alt Fald forstaaet det — at han egentlig helst vilde være fri for. Saa forstaaer jeg virkelig ikke, hvorledes man i samme Mandedræt kan forlange Anerkendelse paa et andet Punkt, der kunde jeg risikere akkurat den samme Returbillet. Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, hvad der var ganske rigtigt, at Tallene paa de forskellige Funktionærklasser i Omvendingsforslagene ikke passe nøjagtigt. Det er meget rigtigt, det glemte jeg at gøre opmærksom paa i Forgaars. Tallene passe ikke af den Grund, at det er Statsbanedriftens Beretning for i Fjor, der er lagt til Grund for Optællingen af Funktionærerne i de forskellige Stillinger, fordi samtlige Omvendingsforslag vare vedtagne, trykte og færdige, førend Statsbanedriftens Beretning kom frem i Mar. Den kom nemlig Udvalget i Hænde den 26de November 1891, og da vare vi allerede færdige. Hvad der gør, at den højtærede Minister, som han meget rigtig sagde, vil komme til at afstedige en hel Del Stationskarle og enkelte andre ansatte den Dag, Lovforslaget træder i Kraft, ligger deri, at det i Forvejen ret betydelige Personale ved Statsbanerne er i det sidste Driftsaar forøget med 95 Personer, og derfor er det ganske klart, at da vi ikke havde Driftsberetningen for os, da vi ubearbejdede Forslagene og altsaa ikke kendte denne Forøgelse, kunde vi heller ikke saa de 95 Personer med. Men det er lige saa klart, at dersom Omvendingsforslaget bliver til Lov, maa de Tal enten, som jeg antydede i Forgaars, helt tages ud, hvad jeg ikke

vilde anse for nogen Ulykke, eller i alt Fald rettes. I Parentes maa jeg sige, at jeg tror, det var ret hensigtsmæssigt, om Tallene bleve staaende. Jeg tror, at det vilde være en Støtte saa vel for Generaldirektøren som for adskillige overordnede Embedsmænd, hvis Hverv det er at ansætte Personalet ved Jærnbannerne, thi det er desværre en bekendt Sag, at Tilløbet til den Slags Ansøttelser i de senere Aar har været saa enormt, at det virkelig vilde være menneffeligt, om Generaldirektøren eller de Embedsmænd, som foretaget disse Ansøttelser, ved en eller anden Lejlighed lod sig forlede til at se lidt mere velvillig paa Ansøttelsen af en og anden Ansøger, end det er absolut fornødent. Jeg tror i ethvert Tilfælde, at det vilde være en Støtte for de Embedsmænd, der skulle afgøre disse Antagelser af nyt Personale, men jeg tillægger ikke dette nogen overmaade stor Betydning, al den Stund Flertallet erkender, at Administrationen, Regeringen, Indenrigsministeren maa have et Spillerum, maa have Bestemmelser, som hjemle ham Ret til i Finansaarets Løb at supplere dette Tal, for saa vidt en Forandring maatte være nødvendig. Den højtærede Minister antede over, at Flertallet foreslog Bestillingstillægene strøgne. Ja, det kan være berettiget, idet ogsaa Flertallet erkender, at Bestillingstillægene vel ikke helt kunne undværes, men naar man ikke vil optage noget som helst Bestillingstillæg i Lovforslaget, saa er det selvfølgelig alene af den Grund, at den Omordning, Flertallet foreslaar, er saa betydelig, at man mener, det er naturligt først at afvente, hvorledes Apparatet kommer til at arbejde, for at kunne bedømme, hvor Bestillingstillægene skulle lægges hen. Med Hensyn til, at jeg rent i Forbigaaende i Forgaars havde omtalt, at der var fremkommet Klager over Statsbaneadministrationen, skal jeg tilføje, at jeg ikke har fundet det paagældende Sted i mine nu trykte Udtalelser, og derfor ikke bestemt kan sige, hvorledes jeg har udtalt mig, men jeg har i alt Fald ikke tillagt flige Klager nogen som helst Betydning. Det er muligt, at jeg har begaaet den Fejl at benytte Udtrykket Udvalget i Stedet for Udvalgets Medlemmer, at jeg altsaa har sagt, at der er kommet Klager til Udvalget; det er der imidlertid ikke. Der er ikke til Udvalget som saadant kommet Klager, men til et eller andet Medlem af Udvalget, ogsaa til mig, som saa har omtalt dem i Udvalget, men til Udvalget som saadant er der, saa vidt jeg ved, ikke kommet Klager. Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg ikke alene ikke havde medvirket til, at